ТОВАРИШІ РОБКОРИ! Пишіть до своєї сторінки з фабрик, з майнів, лісів, залізниць, фармів і від організацій. Пишіть з усіх усюдів і про все!

Сторінка Робітничих Кореспондентів

ТОВАРИШІ РОБКОРИ! Поширюйте свою газету між робітниками й фармерами! Зробіть свою сторінку справжньою трибуною трудових мас!

БЕЗРОБІТНІ ДІ ПЕС НЕ ХОЧУТЬ ДОВШЕ ГОЛОДУВАТИ

Ді Пес, Ман.

Перша демонстрація безробітних відбулася в нас на 16 травня. Безробітні демонстрували тоді, домагаючися хліба або праці. Демонстрація безробітних перейшла попри міську галю, з якої визирав заряд міста. Отой заряд міста і зобовязався давати безробітним по одному бохонцеві хліба денно.

Так минуло сім днів. Безробітні не хотіли довше голодувати й зібралися знов на демонстрацію, ставляючи вже домагання три рази їду денно або працю, а коли й того не дадуть, так хай усіх беруть в тюрму. По мітінгу рушили демонстранти чвірками.

Чіф поліції взнав про демонстрацію, видав наказ до безробітних, щоб вони не затримувалися перед ситі голом. Одначе, безробітні, не зважаючи на наказ самого чіфа поліції, вставилися збитими чвірками й затрималися муром перед самим ситі голом. Поліція не важилася виступити проти тисячі мозолистих спрацьованих рук.

Перед самою брамою ситі голу вставили плякати з боєвими написами, а комітет безробітних пішов до заряду й предложив домагання безробітних. Того дня міські радні зобовязалися дати лише приміщення тим безробітним, які не мають де мешкати й сплять під відкритим небом на землі. Ще зобовязалися дати один раз їсти кожному робітникові.

Й справді, важко дивитися зараз на оті маси безробітних, що тиняються вулицями, шукаючи праці. Хоч самі збудували усю Канаду, оперізали канадійські простори залізницями, понасаджували хороші палати, великі домівки, збудували велитні заводи, а зараз не мають чим їздити й ходять сотками й тисячами миль пішки, сплять на дощі й студені надворі, заморюються голодовою смертю. Отаке життя трудящих Канади під цю пору. А могло б бути краще життя усім робітникам. Не треба більше нічого, лише організованості в боротьбі за право на життя. Й за це треба подбати усім робітникам.

Безробітний.

ОСТАННЮ СИЛУ ВІДДАЄМО НА ЛІСОВИХ РОБОТАХ ВИЗИСКУВАЧАМ

Лісова кемпа Л., Б. К.

Тут у лісі працює до 200 робітників переважно новоприбувші іміґранти. Найбільше є тут анґлійських робітників, що прибули зі старої Анґлії. Зараз зірвали нам компанійні боси по 25 ц. заробітної плати на день. За погані харчі беруть від нас $1.50 денно. З українських робітників є лише два.

Усі ті робітники страшно рвуться до роботи. Один наперед одного старається догодити в праці босові, щоб мати в його похвалу доброго робітника. Треба сказати, що в лісі робота дуже небезпечна. Дерева старі і трухляві звалюються несподівано на робітника і вбивають.

На 7 квітня саме був сильніший вітер, падав дощ й тоді якраз таке струхлявіле дерево впало нечайно на одного робітника і вбило на місці. Робітник цей анґлієць. Він застав ранений на демонстрації безробітних у Венґувер фашістською поліцією. Випустила його ледви живого поліцейська нагайка, так досягнула того самого робітника рука лісових маґнатів і задавила його в лісах. В старому краю він оставив старого батька і одного брата. Самий він молодий, мав 33 років.

Недалеко відси на четвертій кемпі забило якось сім робітників. А все через отой страшний визиск праці й гонення робітників лісовими босами. Рікрічно лишаються сотки робітників по тутешніх лісах, назавжди розпращавшись зі своїм життям й товаришами. Лісові маґнати набивають мільйонні зиски, а робітники пухнуть з голоду.

А все те робиться по причині неорґанізованості лісочих робітників. Коли б ми були в юнії, тоді зорґанізовано ми домагались би ліпших умовин життя, більшої заробітної плати, а так одинцем неорґанізовано важко зводити боротьбу з визискувачами.

Лісовик.

ПОДЯКА "УКР. РОБ. ВІСТЯМ" З ФРАНЦІЇ

Редакція "Укр. Роб. Вістей" отримала листа від українських робітників-еміґрантів з міста Сальомін, у Франції, які там зорґанізовані у відділ СУГУФ-у. Листа подаємо дослівно.

До редакції "Укр. Роб Вістей" в Канаді.

Ми, українські робітники в Північній Франції, у вуглевім басейні, зорґанізовані в нашій єдиній тут українській робітничій орґанізації СУГУФ, складаємо дорогій і популярній між нами газеті "Українським Робітничим Вістям" щиру подяку за кількість надсиланих нам примірників. Ця газета нас освідомлює, приносить нам відомости з цілого світа й з нашого поневоленого краю, що його тримає у своїх кігтях кровавий уряд Пілсудського. Через "Укр. Роб. Вісти" ми довідуємося про культурно-освітню працю й про боротьбу наших братів за океаном; в Канаді.

Фашістська влада Пілсудського вивозить десятки тисяч робітників з нашого краю в ріжні капіталістичні країни на поталу й страшний визиск. Тут у Франції українські робітники попадають в тяжкі умовини праці. Розвинена до найвищого степення раціоналізація індустрії висмоктує з них останні сили. Заробітки наші дуже бідні. Не вистарчає на прожиток. А хто ще обтяжений сімєю, то мучиться, а не живе. Крім того снуються тут ріжні провокатори, через яких нема життя робітникам. Через таких провокаторів, аґентів фашізму, вже не одну сотку наших товаришів робітників депортовано з Франції до інших країн. Багатьох з них жінки й діти осталися без опіки і без куска хліба. Ми допомагаємо їм хоч маленькими датками, але цего замало. Біда коло них страшна. Так поступає "демократія" з робітниками.

Товариші! Ми засилаємо при цему нашу маленьку датку на фонд робітничої преси "Українських Робітничих Вістей" в Канаді. Українська поговірка каже — чим багаті, тим і допомогти раді. Просимо надалі надсилати нам по кілька примірників "Українських Робітничих Вістей".

Хай живе міжнародня солідарність робітників! Хай живе СРСР і соціялістичне будівництво!

Філія СУГУФ в Сальомін.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ І ПОШИРЮЙТЕ ОДИНОКИЙ РЕВОЛЮЦІЙНИЙ РОБІТНИЧИЙ ЧАСОПИС В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ В КАНАДІ

"THE WORKER"

"ДІ ВОРКЕР" висвітлює всі важніші проблеми політичного життя, як краєвого так і міжнародного характеру. Широко інформує читача про клясову боротьбу та міжнародній робітничий рух.

КОЖНИЙ КЛЯСОВО-СВІДОМИЙ робітник і робітниця повинні читати цей боєвий анґлійський часопис.

Передплата на рік коштує — $2.00; на шість місяців — $1.00.

THE WORKER

650 BAY STREET — — — TORONTO, 2, ONT.

Робкори, дописувачі й читачі "Укр. Роб. Вістей" --- заговоріть ви!

Саме вчас найгостріших і найвідкритіших клясових боїв вдарила економічна криза по робітниках і бідняцьких фармерах, хитнула самими основами нашої робітничо-фармерської преси. Зростання лав безробітних, зривання заробітної плати тим робітникам, які ще вспіли затриматися при станку праці, злиденне животіння бідняцьких фармерів й масове голодування трудящих мас Канади — все те мусіло відбитися на боєвій українській робітничо-фармерській пресі.

Вожатий революційного пролєтарського фронту поділяє усі переживання й дії нарівні з рядовиками-бойцями. Таке саме й з нашою робітничо-фармерською пресою, тим вожатим українських трудящих мас Канади. Вона переживає всі важкі хвилини клясових боїв впарі зі своїми читачами й передплатниками, та усім революційним пролєтаріятом. Й зараз настав час для нашої робітничо-фармерської преси незвичайно важкий, загрозливий у її дальшому діянні в такому широкому масштабі, в якому наша преса працювала на боєвих позиціях по сьогодня.

Оцей жахливий стан нашої робітничо-фармерської преси вперше заалярмував усіх працівників, що кують оте боєве слово по редакціях і шапах Українського Робітничого Фармерського Видавництва. Редактори, адміністраційні й друкарські робітники вже поспішили на рятунок нашій боєвій робітничо-фармерській пресі й одноголосно вирішили віддати усю свою заробітну платню двох тижнів.

Оця саможертвенність робітників нашої преси мусить заалярмувати до саможертвенности усіх українських трудящих Канади в сучасний загрозливий мент. Робітничо-фармерська преса, це боєве знаряддя українського пролєтаріяту в його клясових боях. Цього знаряда не сміють трудящі визбуватися, а, навпаки, під цю пору найгостріших клясових боїв, оце знаряддя революційного пролєтаріяту треба ще більше насталювати, зробити його твердішим, ударнішою силою. За насталювання боєвої української робітничо-фармерської преси мусять узятися вперше чергу усі робкори, дописувачі й читачі "Українських Робітничих Вістей", "Фармерського Життя", "Робітниці" й "Бойової Молоді".

Робкори, дописувачі й читачі "Українських Робітничих Вістей"! Ваш вожатий, "Укр. Роб. Вісти", кличе в першу чергу вас самих на загрожені позиції робітничо-фармерської боєвої преси. Вдарте ви самі алярмом усюди там, де ви находитеся! Важко вам жертвувати стільки днів праці на загрожені позиції свого вожатого, так дайте йому менше днів свого труду, віддайте своїй боєвій пресі бодай один день заробітної платні, коли не всилі більше.

Оцей алярмовий сиґнал мусить поставити на ноги кожного робкора, передплатника й читача "Українських Робітничих Вістей", "Фармерського Життя", "Робітниці" й "Бойової Молоді".

МИ ПОДБАЄМО НАНОВО ВІДКРИТИ НАШУ УКР. РОБ. ДІТОЧУ ШКОЛУ

Тейлортон, Саск.

На 25 квітня в нас відограли представлення з концертом. Представлення "Принцеза" діти відограли добре. Концерт під проводом тов. Д. Попова вчителя випав дуже вдало. По відспіванні "Діточого Інтернаціоналу" заграла мандолінова орхестра декілька музичних творів, заспівав хор пару пісень, були ще деклямації.

Деклямували т.т. Л. Шкрабайло "Невеличка сімейочка", М. Бачинський "Жарт", М. Хома "Чи далеко до Київа?". Усі деклямації й хорові співи випали добре, майнері вітали кожний виступ молодечих виконавців живими оплесками.

Й хоч як мило було слухати співу й музики отих наших діточок, з жалем прийшлось нам закривати нашу школу з причини отого масового безробіття, яке охопило так само й нашу майнерську околицю. Тов. Попович працював разом з нами три роки, діти зжилися з ним й їхні батьки та усе місцеве робітництво. Гадаємо одначе, що ми вспіємо назад зібрати наші усі сили і повести працю ще ударніше й завзятіше, хоч і як важкий час зараз. Ми подбаємо відкрити наново нашу Робітничу Діточу Школу й діти знов працюватимуть разом з нами й готовитися на зміну нам старшим. Треба лише всім тутешнім робітникам і робітницям взятися вперто за діло.

Ілько Петрик.

"РОДИНУ ЩІТКАРІВ" ГРАТИМУТЬ У ЛЕТБРИДЖ, АЛТА.

Летбрдиж, Алта.

Драмгурток при ТУФДім у Летбридж приготовляє звісну невмірущу драму, написану т. Ірчаном, п. н. "Родина Щіткарів". Драму "Родина Щіткарів" взялись ми грати тому, що під цю пору драма дає дійсну картіну життя робітників. Зараз говориться чимало про війну, яку готують імперіялісти проти Радянського Союзу. Та війна, як і війни взагалі, скерована головно ж проти самих трудящих. Й коли говорити про війну, то треба говорити і про ворога, з яким треба боротися, та про наслідки війни.

Коли трудящі Летбридж бажають взнати, з ким треба робітникові і фармерові боротися та які наслідки війни, так хай прийдуть на 28 червня вечером до Українського Робітничо-Фармерського Дому побачити драму "Родина Щіткарів".

Драма "Родина Щіткарів" є дуже глибока своїм змістом. В ній висвітлюється родину сліпців, що має одиноку поміч у виростущому синові Івасеві, який своїм щоденним заробітком утримує усю рідню. З вибухом війни в 1914 р. його запаковують на один рік в тюрму за виступ проти війни, а опісля звільняють з тюрми і силою женуть на війну, де цей самий Івась, одинокий видючий син в родині щіткарів, син робітничої кляси повертає з війни сліпцем. Йому ґаз випалив очі. Його слова: "Вітай сліпа родино щіткарів нового сліпця" так глибоко встрявають у серце, що немає слів висказати усі страждання бідної родини сліпців, коли вона довідується, що одинокі очі в їхній родині випік ґаз на війні.

В цій драмі яскраво відбивається боротьба двох кляс; бо "Родина Щіткарів" є це відбитка нуждарів не одної родини, чи нації, а нуждарів всього світу.

Всього тут переказати годі, а краще буде, коли усі трудящі Летбридж прийдуть побачити "Родину Щіткарів" на сцені Укр. Роб. Дому.

Тому не забувайте вечер дня 28 червня. Тикети продається по зниженій ціні, щоб лише дати всім нагоду побачити "Родину Щіткарів". Ціни тикетів лише 35 ц.

В цій драмі грають найкращі сили нашого драмгуртка, що своєю працею у тій драмі ручать за добру вдалість.

Початок в 8.30 годині вечером.

Він.

УВАГА! ВЕНКУВЕР І ОКОЛИЦЯ!

Старанням КПК, відділу ТУРФДім і Фінляндської Орґанізації, відбудеться у вівторок, 1 липня, на площі Гейстінгс парку, **ІНТЕРНАЦІОНАЛЬНИЙ ПІКНІК.** Місце те саме, що минулого року. Програма досить багата — тяганя шнура, перегони і т. д. і т. д. Ввесь прихід призначений на виборчий фонд КПК.

Вечером того самого дня відбудеться **ІНТЕРНАЦІОНАЛЬНИЙ КОНЦЕРТ** і танець у Клинтон галі.

30 червня, відбудеться **ТАНЕЦЬ** в Укр. Роб. Домі.

Приходіть всі на пікнік, на концерт і на забаву! Комітет.

КОМУНІСТИЧНА ПАРТІЯ КАНАДИ БЕРЕ УЧАСТЬ У ВИБОРАХ ДОМІНІЯЛЬНИХ

Торонто, Онт.

В найблищих домініяльних виборах комуністична партія має відограти важну ролю. Бо всім трудящим звісно, що тільки ця партія бореться за інтереси робітників і бідних фармерів, тільки вона стає в перші загони клясової боротьби проти капіталістичної кляси. Отже, ця одинока революційна партія повинна дістати в цих домініяльних виборах якнайбільше попертя трудящих Канади.

Жадна з інших капіталістичних партій не старається за ніяку полекшу працюючих, а, навпаки, дбає лише за інтереси капіталістів-визискувачів, яких одиноким завданням є, якнайбільше визискувати робітничу клясу та творити все більшу армію безробітних. Ці капіталістичні "благодаті" канадійські робітники і фармері бачуть добре, бо переносять все це на своїх плечах.

Працююча кляса Канади зі своїм непохитним провідником, комуністичною партією, буде вести боротьбу до остаточної побіди. Не обмежуючися лише на виборі своїх послів до парляменту, вона буде боротися дальше за встановлення робітничо-фармерського уряду в Канаді. Таке завдання є компартії Канади і таке завдання широкі працюючі маси попруть. Інакше й не може бути. Нарешті працююча чисельна кляса мусить заговорити своєю здоровою мовою і вона заговорить. Робітникам тепер стало ясно, що немає чого себе дурити про якусь полекшу та добро, бо цього ніколи не було і не буде в капіталістичній системі. В такій системі мають добро, а за цим і широкий добробут лише капіталісти.

Як в ріжних провінціях Канади компартія ставить своїх кандидатів, так само і в місті Торонто партія поставила свого кандидата в західнім центрі міста. Цим кандидатом є тов. Чарлс Симс як активний робітник революційної клясової боротьби. Тому всі робітники, замешкуючі в цім дистрікті, де т. Симс є поставлений кандидатом від компартії, то є від Університі Евню до Доверкорт та від Дувдас до Блур Стріт, повинні віддати свої голоси на т. Сімса. Компартія вже відбула два великі успішні виборчі мітінґи в днях 7 і 14 червня в Квінс парку. Таких мітінґів тут буде більше і тому робітники повинні на них приходити масово, щоб задемонструвати свою солідарність з компартією, що бореться за інтереси працюючих. Цих два мітінґи поліція вже не розбивала, тільки на 14 червня арештовано одного робітника за оклики в честь індійської та китайської революції. На цих мітінґах поліції було повно. Та це не відстрашує робітників, а зростає в них ще більша солідарність.

Раранченко.

ДО ПЕТЛЮРІВСЬКОГО "УКР. ГОЛОСУ" ПИШУТЬ ДОПИСИ Й НЕПИСЬМЕННІ

Брендон, Ман.

Десь з кінцем місяця лютого появився був допис в петлюрівському свистку про те, що більшовики не святкують ніяких свят. За автора того допису підписаний цілком неписьменний чоловік Дмитро Бярилюк. Оцей випадок каже мені здогадуватися, що усі дописувачі петлюрівської ґазети належуть теж до тих, яким ще треба вчитися буки аз. Так хто-ж пише за їх дописи? Чи не бувало самі редактори, а підписують лише своїх неграмотних дописувачів? Допис з Брендону підтверджує, що так.

У тому дописові неписьменний з хрестиком Дмитро накидується на більшовиків в Брендон, що вони не святкують навіть таких свят, як різдво й інші головніші. Звичайно, що правдою є, більшовики не святкують попівських днів і не святкуватимуть їх. Трудящі мають свої міжнародні робітничі дні, дні мобілізації своїх боєвих сил й у той час увесь пролєтаріят світу робить перегляд свойого революційного фронту, а впарі з пролєтаріятом світу це саме діє й пролєтаріят Брендону.

Та коли вже зачепив за тутешніх петлюрівців, треба за їх і більше дещо сказати. Ота петлюрівщина в Брендоні сама розподіляє себе на три гурти. Звичайно, як усюди по їхніх гніздах так само й тут, самий перший передовий гурт творить піп і ще пару свічкогасів коло його. Далі за ними йде вже гурт другий, який зве себе "свідомими", а там назаді стоїть вже ота голота, як називають петлюрівці таки своїх неграмотніх і неписьменних членів, як отой дописувач "У. Г." з Брендону.

За працю отого петлюрівського гніда найкраще вже говорить оте велике число неписьменних, а між ними й дописувач "У. Г." За тільки років праці петлюрівські ватажки навіть не подбали навчити письменности своїх рядових членів. Зате вони знають іншу просвіту, що затикається корком. Про це найкраще можуть посвідчити оті гульні, що в їх відбуваються в Брендон. От справляли забаву-пущення. Й чого там в їх не було? Набравшись кичкового знання так билися, аж скрипач скрипку поламав, а гачки тільки й цвенькали в отому петлюрівському бірпарлорі.

Й справді жалко дивитися, головно-ж на тих неписьменних і несвідомих робітників, які попали по своїм незнанні в павутиння сіти петлюрівської ватаги. З їх наміваються їхні ватажки, використовують їхню неграмотність й роблять ще більше замраченими, темними. Й саме на оті жертви петлюрівської ґраї треба звернути увагу тутешнього свідомого робітництва. Отих робітників і робітниць з низів треба відтягнути з петлюрівського баговиння. Їм треба вказати, що місце усіх робітників і робітниць є лише в робітничо-фармерських орґанізаціях. Українські Робітничі Доми відкриті є для тих низів з патріотичних орґанізацій і до тих Українських Робітничих Домів вони повинні заходити все, щоб докладніше пізнати свого клясового ворога і його аґентів, які саме загніздилися в патріотичних, петлюрівсько-шаповалівських орґанізаціях. За відтягненням низів з патріотичних орґанізацій повинні взятися усі українські трудящі.

Робкор.

ЧИ ВИ ВОРОГ СВОЇМ ПРИЯТЕЛЯМ?

Коли ні, то чому не постараєтеся, аби всі ваші приятелі читали "Укр. Роб. Вісти"? Ви зробите їм приятельську прислугу, як зробите їх передплатниками "Укр. Роб. Вістей".